

[Zpět na seznam knih](#)

Obsah ukázky

Ze záložky knihy

Ukázky básní

Nuda

Ocelot

Ky ky ry ky

Krabice vprostřed louky

O duši

Hodiny

Ze záložky knihy

S Pavlem jsem žila 40 let a snad ani jeden den jsem se s ním nenudila. Udivoval mě svou verbální hravostí a pamětí, i tím, jak všechno, co viděl, vnímal, slyšel, žil a přečetl si, uměl dávat do souvislosti. Zaujatě, s opravdovým zájmem, si uměl povídat s každým – od univerzitního profesora přes atomového vědce až třeba po lesního dělníka... Měl pověst pražského bohéma, o bohémství říkal, že je to stav duše, dost často nesnesitelný, a nejde předstírat, protože je nepohodlný, asi jako gotická židle. Pavel byl individualista, nepatřil do žádného seskupení, celý život šel sám za sebe.

Ve své době byl velice uznávaným textařem a hodně ho vyhledávaly zpěvačky, ženám totiž rozuměl. Nejraději ale psal – jak říkal – pro ty, co jsou škrábnuté na karoserii. Věra Špinarová o textech pro ni říkala, že to jsou Zpovědi ženských s bolavým_srdcem.

Pavel Vrba byl ale především rocker. Začínal jako muzikant, nejdřív v dixilandech, kde hrál na kytaru a klarinet, pak v legendární bigbítové skupině Sputnici, a všude se podílel textařsky. Texty pak psal pro tehdejší rockové a art rockové kapely, jako Matadors, Bohemia, Mahagon, Blue efekt, Synkopy 61, Citron, G+B, SLS, Olympic...

Kromě toho psal texty do divadelních her a hlavně do muzikálů (Hudební divadlo Karlín, Městské divadlo Brno, Divadlo Ungelt, Divadlo Na Jezerce, Hybernia.

Pavel Vrba měl obdivuhodný smysl pro žánr. Jinak psal pro jednodušší bigbít, jinak pro art rockové skladby, jinak pro vážnou muziku – jako třeba Bachův Air nebo Ave Maria, jinak pro country, šansony... Ale vždycky to byl Pavel Vrba, vždycky to byl jeho nezaměnitelný rukopis s nebývalou obrazností, zásobou slov a metafor.

Kromě písňových textů psal básničky, které vyšly v knížkách *Můj Ahasver*, *Charlotta*, *Medvědí knížka*, *Rumová nevěsta*, *Moje Praha*. (Podrobnosti na www.pavelvrba.cz) *Marie Vrbová*

[Zpět na začátek ukázky](#)

Ukázky básní

Nuda

Pojďte se na pár minut zbláznit
V pohádce je vše dovoleno
Svlékněte jeansy – tričko – jméno
a dejte sbohem šedé bázni!

Až trubka z věže břeskně zazní
probudíte hlavu unavenou
Vždyť NUDA to je kopec srážný
tak nechte nad ním duhu klenout

A mějte v hlavě o kolečko více
pak pohádka – ta kouzelnice
vám tím kolečkem zatočí

Pak do zázraku vlezete si
budete kýmsi kdysi kdesi
a uvidíte pro oči

[Zpět na začátek ukázky](#)

Ocelot

Proč mě vedou po ulici
nejsem kočka domácí
umět mluvit chtěl bych říci
že se sotva potácím

Lidi kolem se mě bojí
mě zas děsí jejich shon
Že je čas už něco pojíst
vsadil bych se o ohon

Pradědeček pampu brázdil
trénovaný rychlý byl
a já v ZOO v kleci za zdi
žiju abych poučil

Proč mě táhnou po dláždění
jsem chráněný ocelot
Chci žít v klidu Proč to měnit
Chci své ZOO jídlo plot

[Zpět na začátek ukázky](#)

Ky ky ry ky

Ky ky ry ky

ky ky ry ky

kohout mívá hloupý zvyky

Ky ky ry ky

Kohout plaší sen

Ky ky ry ky

Kohout ten je nad budíky

Kohout nosí den

Ky ky ry ky

ky ky ry ky

nad hlavami nad kurníky

Ky ky ry ky

zní kohoutí křik

Ky ky ry ky

nemazlí se nikdy s nikým

V zániku je vznik

Ky ky ky ky ky kyrýky

Ráno je

Křik se nese pokojem

Ky ky ky ky ky kyrýky

Nad snem vyhrál bez boje

Ky ky ry ky

ky ky ry ky

Zvítězil

kohout – podrazník

[Zpět na začátek ukázky](#)

Krabice vprostřed louky

Krabice na boty – na klobouky
leží tu zavřená vprostřed louky
Boty se touží projít v trávě
chtějí se ukázat naléhavě
Vykopnou krabici mříže z víka
po celé louce se rozutíkají
Svobodné klobouky v krátké chvíli
změní se navždycky na motýly
Krabice bez bot a bez klobouků
promáčí pláčem celou louku

[Zpět na začátek ukázky](#)

O duši

Pod střechou svého klobouku
ukrývá hejno pavouků
kteří mu lezou po mozku
Potřeboval by rákosku
řikají sousedé

On zatím lítá nad světem
a v duši zůstal dítětem
Rád by si zkusil znovu hrát
aniž by musil při tom lhát
však už to nesvede

Háže všem kolem rukavici
a nikdo mu jí nezdvihá
Tak zdvih' ji sám
se smutkem v líci
Dál nad světem se komíhá

Svět vypadá tak kulatý
a na sobě má záplaty
Pán dole nechal potíže
a spí v duševním negližé
nevinně odstrojen

Jak býka barva červená
dráždí je duše svlečená
Ta duše nesmí nahoru
čeká jí národ v pozoru
moderně vyzbrojen

[Zpět na začátek ukázky](#)

Hodiny

Proč se ty hodiny proboha
nezdvihnou vzhůru ze stěny
Proč je čas jako obloha
tajemný stále proměnný?

Proč se ty ručičky proboha
neprojdou zpátky po kruhu?
S pistolí jako záloha
čekají asi na duhu

Hlasitý i tichý
chodím po rafičkách
při to hledím láskám pod víčka
Nepočítám hříchy
taky nenaříkám
Denně líbám nehty dvěma rafičkám

Co až ty ručičky proboha
na duhu jednou namíří?
osiří modrá obloha
osiří navždy osiří

[Zpět na začátek ukázky](#)